

KOLSYRAD, a. 2. (kem.) 1) Förenad med kolsyra. *K-t natron*. — 2) Bildad genom ett ämnes förening med kolsyra. *K-t salt*.

KOLSYREVATTEN, n. 5. (kem.) Med kolsyregas mättadt vatten.

KOLSÄCK, m. 2. Säck, innehållande brännkol, eller som brukas att föra kol uti.

KOLT, kållt, m. 2. 1) Ett slags fordon brukligt fruntimmers-öfverplagg. — 2) Plagg för små barn, liknande en fruntimmersklädning. [Kålt.]

KOLTRAST, m. 2. En art af Trastsläktet, 10½ tum lång, hanen svart med gul näbb, honan brun eller svartbrun. *Turdus merula*. Kallas äfv. Solsvärta.

KOLTUNNA, f. 1. Rund måltunna, hvarmed kol uppätas.

KOLTÅNG, f. 3. pl. — *tånger*. Tång, hvarmed eldkol fattas.

KOLTÄGT, m. 3. Rättighet att hugga skog till kolbränning.

KOLUGN, m. 2. Ugn, hvori ved brännes till kol.

KOLUMBOROT, se *Columborot*.

KOLUMN, kolümmn (uttalas i allm. kolümm), m. 5. (lat. *Columna*) 1) Sida i en tryckt bok. (Har i Sverige denna bem.; det motsvarande franska *Colonne* betyder detsamma som Spalt.) — 2) (räkensk.) Hvarje af tvenne parallella linier inneslutet rum för införande af siffror eller vissa, bestämda anteckningar. [Co-]

KOLVED, kälved, m. sing. Ved, upphuggen att användas till kolbränning.

KOLÄDER, koläd'r, n. sing. Läder, beredt af kohud.

KOLÄMNE, n. sing. Se *Kol*, 1. d.

KOMBINATION, kåmmbinatschön, f. 3. 1) Sammanställning i viss ordning. — 2) (fig.) Beräkning. [Com-]

KOMBINERA, v. a. 1. 1) Sammanställa i viss ordning. — 2) Jemföra och beräkna. — *Kombinering*, f. 2. [Com-]

KOMEDI, --di', f. 3. (grek. *Kömedia*) Lustspel. [Co-]

KOMEDIANT, ---ännt, m. 5. 1) Skådespelare. — 2) Gycklare, spektakelmakare. — Brukas numera endast i lägre mening, mest föraktligt, och oftast i sednare bemärkelsen. [Co-]

KOMEDIANTSKA, f. 1. Skådespelerska; gycklerska. Jfr *Komediant*. [Co-]

KOMET, -ét, m. 5. (grek. *Kometäs*, af *Komä*, hår) Himmelskropp, som går i så aflånga banor omkring solen, att han stundom är henne mycket nära, stundom oändligt långt ifrån henne aflågsnad; har för öfrigt en ljus dunstkrets, hvilken åtföljer den såsom ett lysande släp eller svans, ofta grenad liksom i hår eller strålar. Kallas derföre äfv. Här- eller Svansstjerna. [Co-]

KOMETSVANS, kometsvånn's, m. 2. Det ljusa släp eller svans, som åtföljer en komet. Jfr. d. o.

KOMFORT, kåmmfår'r, m. sing. (eng. *Comfort*) Beqvämlighet.

KOMFORTABEL, kåmmfår'tåb'l, a. 2. (eng. *Comfortable*) Beqväm.

KOMIK, -i'k, a. 2. (fam.) Löjlig, lustig.

KOMIKUS, kómikuss, eller **KOMIKER**, kómick'r, m. 5. 1) Författare af lustspel, lustspelsdiktare. — 2) Skådespelare, som spelar komiska roller: Lustspelare.

KOMISK, a. 2. 1) Som tillhör eller har afseende på lustspel. *En k. roll*. — 2) Rolig, lustig; löjlig.

KOMITAT, --ät, n. 5. Höfdingdöme i Ungern (egentl. grefskap, af *Comes*, grefve). [Co-]

KOMITÉ, kåmmitté, m. 5. (fr. *Comité*, af lat. *Comitatus*) Utskott (af personer, utsedda, för att rådslå om, undersöka någon viss fråga, vissa ämnen). — Skrifves äfv. *Kommitté*. [Comité, Kommitté, Komité.]

KOMITIER, komi'tsiär'r, 5. pl. (lat. *Comitia*) Folkförsamling i det fordna Rom. — Skrifves äfv. *Comitier*.

KOMMA, kåmma, n. pl. *kommata* (uttalas: kåmmata) (gram.); af grek. *Kopto*, jag sönderskär) 1) Minsta afdelning af en period. — 2) Skilje-tecken (,) emellan sådana afdelningar.

KOMMA, v. n. 5. Impf. *Kom*. Imper. *Kom*. Sup. *Kommit*. Part. pres. *Kommande*; part. pret. *Kommen*. 1) Förflytta sig ifrån ett ställe till ett annat, på hvad sätt som helst, vare sig gående, åkande, ridande, seglande, o. s. v. *K. till fots, till häst, i vagn. K. ridande, springande. Han kom mig till mötes. Han kommer från Italien. Jag kommer från promenaden. Der kommer han. Kom och se. Kom hit. Då jag kom ur kyrkan, vid utgången ur kyrkan. K. öfver en bro, en mur. K. genom ett sund. K. med, följa med, vara i följe med. K. efter, emót, förbi', förut*. — Säges äfven om djur, t. ex.: *Vargarne k. i stora skaror*. — 2) Ankomma till ett ställe, inträffa, infinna sig. *När kom kuriren? Han kom i går. Posten har kommit. K. hem till någon. K. på besök. Bed honom k. till mig. Hon kommer ej dit i afton. Han kom blott, för att taga afsked. K. på bal, på bröllop. K. på hovet. K. och gå, ej kvarstanna, för att blifva boende. Discipel, som kommer och går. K. efter, komma, för att hämta, t. ex.: *Beljerten har k-mit efter varorna, som hans herre köpte. K. fram, se Framkomma. K. igen, tillbaka, åter, se Återkomma. K. ihop, råka tillsammans; äfv. sammankomma. K. i'n, ned, upp, ut, K. med en gåfva, medföra en gåfva*. — 3) Säges äfv. om ting, som flyttas, föras, röras, drivas ifrån ett ställe till ett annat. *En pil kom flygande och träffade honom i ögat. Ett moln k-mer från öster. Min rock kom nyss ifrån skräddaren*. — 4) (om person) Förflyttas ifrån eller i en viss ställning, belägenhet, ett visst tillstånd. *K. i säng. K. i tjenst hos någon. Han kom ur tjensten i höstas. Beljerten kom till mig i våras, inträdde då i min tjenst. Min dräng kom bort, kom ifrån mig, i höstas, lemnade då min tjenst. K. emellan kuggarna på ett hjul. K. i rörelse. Han kom i samma läge, ställning, som förut. K. i sällskap med någon. K. med ibland skälmar. K. på hästen. K. under vattnet, bordet. K. upp ur vattnet, ur jorden, ur hafvet, ur sängen, ur badet. K. af vakten, från vakten, sedan man blifvit aflöst. K. af vägen, råka vilse. K. ur ledet, ur trängseln. K. ofvanpå*. — 5) Fortgå, göra framsteg, hinna. *Han har redan k-mit långt i sitt arbete. Har han ej k-mit längre än? Man har k-mit så vida, att . . . . Det onda är för långt k-met. Det har nu k-mit derhän, att . . . . ställningen är nu sådan, att*. — 6) Härflyta. Konstrueras alltid med prep. af eller från. *Hela olyckan kom deraf, att . . . . Hvaraf kom den villfarelsen? Deraf k-mer intel godt. Det var ifrån honom som alla dessa tillställningar kommo*. — *Syn*. Härflyta, Härleda sig, Följa, Derivera sig, Förskrifva sig, Datera sig. — 7) (gram.) Här-*